

+ ΜΑΡΚΕΛΟΣ SEMBAT

Ὁ Μάρκελος Στέφανος Sembat, Γάλλος σοσιαλιστής καὶ πρῶτον ὑπουργὸς τῆς ἐργασίας, ἀπέθανεν ἀίφνης ἐν Chamoupiex τῆ 5 Σεπτεμβρίου (ν. ἡ). 1922. Ἐγεννήθη τῆ 1862 (19 Αὐγ.) εἰς Bonnières τοῦ διαμερίσματος Seine-et-Oise. Ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς νομικῆς ἐδικηγόρησεν, εἶτα δὲ ἐπεδόθη εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ἀρχικῶς ἐργαζόμενος μετὰ τῶν φίλων τοῦ Turot καὶ Pellier εἰς τὴν «Petite République Française» τὴν ἐποίαν καὶ ἀνήγαγεν εἰς ὄργανον τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, ὑσιάσας τὴν ἀτομικὴν του παρουσίαν, εἶτα εἰς τὴν «Lanterne» καὶ τελευταίον εἰς τὴν «Humanité». Ἀπὸ τοῦ 1893 ἐξελέγετο βουλευτής, ἀπέβη δὲ σὺν τῆ χρόνῳ εἰς ἕκ τῶν κυριωτέρων ἀντιπροσώπων τοῦ σοσιαλισμοῦ εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν, ἐνθα ἀπύλακε μεγάλου κύρους. Ἦτο ἰδεολόγος, ἐντιμος, πιστὸς εἰς τὰς ἀρχάς του, ἀνευ συνθηκολογιῶν, σοσιαλιστῆς τοῦ πνεύματος τοῦ Ἰωάννου Zaurés.

Ὡς ρήτωρ ἦτο δηκτικὸς, πλήρης εἰρωνείας, ἀκάματος καὶ πρὸ παντὸς θαρραλέος. Ἐν Γαλλίᾳ πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου ἀντεστάθη εἰς τὸ νεοσθνικιστικὸν ρεῦμα, κατηγόρησε τὴν πολιτικὴν τῆς περικυκλώσεως τῆς Γερμανίας ὑπὸ τῆς Entente. Ὑπερμήνθη τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμφιλίωσης, μάλιστα ἀπεδέχετο καὶ παραίτησιν τῶν ἀνακτηθεισῶν ἤδη ἐπαρχιῶν τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λωρραίνης καὶ δημοσίως ἀνεγνώριζε φιλειρηνικὰς διαθέσεις εἰς τὴν Γερμανίαν. Ὀλίγον πρὸ τοῦ πολέμου εἶχε δημοσιεύσει ἔργον: «Faites un roi—si non faites la paix» εἰς τὸ ὅποιον καταδεικνύει τὸν ἀναπόφευκτον πόλεμον εἰς ὃν ᾄδηγει ἡ πολιτικὴ τῆς Entente, προέτρπε δὲ εἰς τὴν μετὰ Γερμανίας συμφιλίωσιν. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπισημονήθη ταχέως ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ δὲ μὲν πολλὰκις τὸ ἐπακαλοῦντο.

Κιηρυχθέντος τοῦ πολέμου ἐτάχθη εἰς τὴν δεξιὰν σοσιαλιστικὴν ἐθνικὴν πτέρυγα μετὰ τοῦ Thomas, Renaudel Guesde κ.λ.π. Μετὰ τὰς πρῶτας Γερμανικὰς ἐπιτυχίας ἔλαβε μέρος εἰς τὸ Ἴγκουργετον.

Βίνιανι, τὸ ὅποιον θὰ ὠργάνωνε τὴν Γαλλικὴν ἐθνικὴν ἀμυναν. Φυσικῶς τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραττόμενα τότε ὡς μέλους τῆς Κυβερνήσεως Βίνιανι καθορίζοντο ὑπὸ τῶν ἀνγκῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἴσως νὰ μὴ συνεισφέρουν τελείως πρὸς ὅσα μέχρις τότε ἐπρέσβευεν. Γενικῶς ὁμως εἰς τὰς μεγάλας γραμμὰς του ἔμεινε πιστὸς ὁ Sembat καὶ διαρκοῦντος τοῦ πολέμου. Βέβαια ἀπῆλθε πλέον οὗτος τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωραίνην, ἤτο ὁμως ἐπαθὸς εἰρήνης τῆς συνεννοήσεως καὶ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ κατασύντριψις τῆς Πρωσίας δέν θὰ ἦτο σύμφωρος τελικῶς διὰ τὴν Γαλλίαν. Αἱ ἠθικαὶ ἐγγυήσεις τοῦ ἐφαίνοντο σπουδαιότεραι τῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ Μαρκέλος Sembat ἦτο καλὸς Γάλλος ἀλλὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ εἶνε καὶ καλὸς Εὐρωπαῖος. Εἰς τὸ μέλλον θὰ τὸν ἀναζητήσωμεν ἀπὸ τὴν δρᾶκα τῶν ἐλίγων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς διαρκούς συμφιλίωσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν.

Δ. Κ.